

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas
[Erfurt], 1519**

VD16 E 320

XXvij die Junij hora s[e]c[und]a 1519

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Evij die Junij hora scda 1519

Protestatio Carolostadij p respondentē sibi a latere
Pro illō testamur & vbiqz testatū esse volumus nūc ab ecclesia Catholica
ad latū dīgitū nos velle discedere q si eiusmodi quid dēpendatur non dedita
opera sed humana iustitia clāplum. Jam nunc pro recantato habere volum⁹
Hec eruditiorum iudicis p̄ficiū nec publicarum scholarum auctoritati p̄ficiū
iudicamus. Maneat incolore lūsi cuiqz iudicis. dūmō scripturas. nō per nes
bulā. sed ex integro tractat Sacris autem scripturis hūc honoē impēdimus
q nibil sine ihs aut asserere aut recipere volum⁹. In ceteris aut que non liquide
hinc doceri possunt. Solis ecclesiasticis p̄fimas dāmus. Nec ab ihs discedim⁹
que in ep̄stola ad D. Eckū que est. Nisi sanctissimā ēb̄o patrē. testati lūs
mus. sed ea nunc quoqz p̄tide ut antea testamur.

Protestatio Eckij.

Innocuit auxiliū

Protestor: p simplicitate theologica. Sicut hoc onus ad laudē dei. ecclesie
honoē. aniarū salutē. et ad veritatis dislucidationē. suscep̄t Ita nō est anim⁹
mībi quidē dicere vel asserere quod vel sacre scripture vel sancte matris ecclesie
estet acueris Paratus corrigi & emēdari. a se de apta. et ab ihs quoqz iudicis
hanc nostrā disceptationem. iuxta cōventionē heu factam. sumus subiecti.
de quo protestor ut sup̄.

Scopus Disputationis. Liberū arbitriū

Loff. XI.

Clarissidocet q: una summa p̄tentia est n̄rē pp̄c. 14. vbi virtutis materia quō
liberū arbitriū se habeat ad opus bonū & meritorū. A quo dependent alia p̄ficiū
cedentia & sequentia. Intendo ergo p̄bare illud esse cōveniens sacre scripture
sancti p̄ficiū: fidei ēh̄tiane lib: ar: voluntatē humānā h̄c causalitatē actuā
vīni p̄ductiū. elec̄tiū. op̄ts meitorū. Non excludendo grāz & spāle adiutoriū
dei. adeo q̄ oppositū sit plane descendere in heresim Danteschorum
Et p̄ illo. primo adduco textū sacre scripture adductū in defensioē p̄clusione
9. Ecclesij. Deus ab initio constituit hominē et reliquit illū in manu consiliū sue
ad electi mādata & p̄cepta. Si volueris mandata cōsuare Cōseruabit te & in
p̄petuū fidem placitā seruare. Apposuit tibi aquā et ignem ad quod volueris
portugemā tuā. Ante hoies vista & mōs bonū et malū qd̄ placuerit et dabis
ei Quoniam multa sapia dei & fortis in p̄ficitia vidēs oēs sine intermissione. Hic
sapiens p̄fitem lūveri ar: nobis exposita et ponderando verbū si volueris apte
tributus exponit electionē volitionē a liberō ar: elicitā. Nec valet q̄ dñs D. in
sua defensioē respondendo dicit. De nodū et solutioē simb̄lū contūxisse et scrips
turā meo sensu rep̄gnante assūpisse: quia sapiens loquac̄ de homine ab initio
cōstituto & scripture dicat se sit deus hominē rectū. Si rectū. ḡ cū p̄uma gratia
Illa inq̄ euālio non euāciat autoritatem inducram. Quoniam erit meminerit
Sapiens hoīs ab initio constituti tñ nō arbitrii. Sapientem p̄misit post
tot secula alloquutus Adam. Si volueris rē. Quis sermōneū suū ad homines
tum p̄sites & posteros direxisse. Quod verba in calce innūnt videns oēs sine
intermissione dehinc Quod b Hieroz ad Demetriadem virg. statim post initū
illud sapientis dictū ad sue tempestatis hoies refert. Addo q̄ Sanctorū p̄m
sententia inter initū liberti arbitrii eius progressū parū refert. nisi quod ab initio
erat integrum zilesum. in processu vero peccati macula est vulneratum iuxta
diu Ambrosij de vocatioē gentiū s̄iam et Clandicās factum iuxta Augustin
11.3. Hypostolicon. 3. Pelagi. Qd̄ ap̄issimē Bernhard⁹ de li: arb̄ testat̄ milie
Colū:8. Arbitriū vīc̄ sit libertatē. Adā tā post peccati q̄ ante semp̄ tenude
concupissam & in sequenti Colūna. Voluntas sicut in hono. ita etiam in mala

Eccīns

2 8

que p durat Clarius hoc b: Hiero:l.3.aduersus Pelag: explicat vbi Attic⁹ ad Critobolū sit hoc est q̄ in principio dixeram in nostra esse positū plāte vel peccare vel non peccare et vel ad bonum vel ad malum manū extēdere. Utis berum seruet arbitrii (limitat in fine.) Sed hoc pro modo et tempore et cōditione humanae fragilitatis.

Responsio Carolostadij

¶ Auctoritas ecclesiastici. 15. loquuntur de primo homine et de toto humano genere. Nam secundum Apostolum: per unum hominem intravit peccatum in omnes homines. Sicut ergo peccatum intravit per unum hominem ita iustitia fuit collata tunc humano generi si primus homo steruisse in ea retributio quia creatus fuit et liberum fuisse culpae extendere manū ad bonum ut ad malum prout textus aperte dicit. Dicit ab initio formauit et fecit hominem rectū et deinde sequitur et reliquit illum in manu consitū. gratia enim agit manū et excedit. Quicadmodū Paulus dicit Quod h̄ qui sunt filii dei aguntur spiritu sancto et Iohannes in sua Canonica dicit. Omnis qui facit iustitiam ex deo natus est.

¶ Secundo Hieronim⁹ egregiū d. Doctorem tempora distinguere in spiritu sancto: quantū ad veritatem et iustitiam pertinet quasi spiritus sanctus uno tge loquaciter veritatem quā postea infringat et refero me ad priora dicta. ¶ Ad Bernardū dico q̄ auctoritas sua non est ad propositū. quia Conclusio loquuntur de libertate a peccato. Dicitum autem assumptū p d. Doctor: loquuntur de libertate in voluntatib⁹ et q̄ hoc vox sit sicut hec ḥ̄ba Berni. coruult autem de posse nō peccare in nō posse nō peccare. Verba Augustini sunt inducentes hanc auctoritatem: Deus ab initio regnabit. Ipsa est prima gratia: quia primus homo stare potuisse si seruare mādata dominii nos fuissest. Hac ergo p inobedientiam defolatus homo. Incluso in factus est serpentis. I. diabolo (cui maluit obediēre q̄ deo.) captivus et scelus scriptū est a quo enim quis supatus est huic et seruus addictus est. z. Petri. z. et iterū. Omnis qui facit peccatum seruus est peccati regnū. ¶ Ad Hieronymo. q̄ Hieronim⁹ tam rudis fuit in sacris litteris ut cogitaret saltuē hominem lapsum sine gratia posse cauere peccatum. Immo omnes nervos extendit contra Pelagianos et probat bona opera. bona merita. non esse in potestate hominis. ¶ Ad Ambrosium dico Quod Ambrosius l. 1. c. z. dicit q̄ liberū arbitrii gratia seu voluntas ipsa vaga incertā incōstans est que nihil ex se ipso facere potest q̄ deo acceptū est. quicadmodū ecclēsia etiam tam cecinit sine tuo nomine. nihil est in hoīe nihil est in nomine. hoc est voluntas absq̄ gratia spiritus sancti nihil potest facere q̄ deo gratum est et acceptum sed quidquid facit illud est nocturnum.

Repugnat Eckius solutionē replicans

¶ Primo Quia si loquuntur sapientis de hoīe p̄ficio et per primū hoīem loquuntur generi humano habeo intentū cultus modi sit natura liberarbi: in nobis. hoc ad prius. ¶ Quo ad secundū q̄ spiritu sancti non habeat diueratas veritates p diversis regibus huius repugno quo ad monitiones quo ad precepta et mandata dei p diversis episcopis varia immo pugnātia declisse precepta. sicut Circumlocutionē in veteri lege statuit necessariā. in tpe gratia clamabat apostolus si circūcidimini Christus nihil vobis p̄derit. Quale hoc dictum est admonitorium. et ad mortuos in nullā utilitate sapientis referre potuit sicut nec hoc dicit p̄ceptū. Euntes in mōbi vñlū uerbum predicate regnū. ad mortuos se extendebat.

¶ Tertio q̄ deinceps clarissi: Doctor: p̄ sui defensione adduxit Officino nihil faciunt ad institutū. Non est induxi sapientis dictum ad hoc ut libenter posset in bonum sine gratia que fuit damnatissima Pelagianorum heresis. Nam in hac re sicut Christianus et fidelis christiane tenet libenter ei subscribo. Uerum hoc erat propositum nostri et hoc Saxū voluerbamus ut liberum arbitrii visu nostra ratione adiuva gratia naturali virtute produccta elicitatina nō fraudare. Hoc est Qd voluntas non haberet se mere passiuē ad bonum. nec liberū arbitriū esset res

Pela: here:

ad hec dixit
Eckius se le
gisse ante q̄
Theognis
nasceretur

de solo titulo post peccatum sed potius cooparetur deo sua grata adiuvante et pro illo est textus sacri euangelij Math: 25. Ut seruus ille ait domine quinque talenta tradidisti mihi Ecce alia quinque superlati sum Nam liber arbitrio haberet mere passum ad bonum iam seruus ille reddens deo gratiam merito fassus fuisse se decem accepisse sed quis quinque acceperebat dono a deo quinque vero compauerait sibi meritum et gratia dei cooptante in genere fatek absq; suis perbia se. s. superlati Nam super hec talenta b. quodq; Hila: testat intelligi merita iustorum. de. 3. g. diximus. Q Augustini vel Ambrosii non inducitos per me tandem prefatam auctoritatem in locis allegatis intelligi. p. causitate liberi arbitrii: sed volus ex mente Bernhardi Viero: Augusti: et Ambrosii ut cōcors esset tam sanctiori patris sententia libe: arb: post petri non fusse de solo titulo sed remansisse inconcavum Quoniam vulnerarū secundū Ambrosii. claudicans secundū Augustini p modo humane fragilitatis secundū Hieronimi. Placet enim etiam in libe: arb: sine gratia nihil posse facere deo vel gratum vel acceptū

Kelponsio Carolostadij

¶ Ad primū quando d. Doctor: dicit se habere intentū per solutionem meam Kelponsio per verbum nego. ¶ Ad secundū quādū egre: d. Doctor: inducit alia quas auctoritates quibus intendit pbarare q; spī: sancit: vel veritas spī: sancti sit variata pte et preceptū de Circumcisione 27. Dico aliud esse variari remedia insituta p modis aliud veritatē ipsam evanescere q; siquidē hodie verū est q; va si lute Circumcisio patrum ergo ista repugnantia est absq; iudicio producta. ¶ Ad tertium. dico q; auctoritas ista non pbat hominē concessa gratia habere spesialē quandā auctoritate et naturalē a gratia distinctā Nec obstat auctoritas de quinque talentis que secundū conticēt habet quandā spētic ppositi dñi Doc. sed p medullā verbū seruit illū si bene loquitur est sic intelligi. Nō ego lucrat⁹ sum sed gratia dei meū. Quādāmodū Paulus dicit plas omib: laborauit Non ego sed gratia dei meū et ita vñ similes auctoritates intelligi. Nam q; uno loco non dicit ppterēa non negatur Et dubia debent definiti per aperta testimonia ergo ea que dominus Doctor: induxit pro. 3. dico non ledunt nos multum. ¶ Postremo quādū dicit lib: arbitrii non solū titulū habere sed etiam rem Dico veram liberatem factū ipse qui vere liber est Christus dominus noster. ¶ Ad quartū dico Quod tā Augusti: q; Ambro: dicunt bona merita tota esse debet nō ex pte nostra quamū ad actuūtatem sed nostra fieri p collationē ḡe.

Ecclesi Contra.

¶ De pto q; dixistis per verbū nego et ego quoq; possim negare sed nō satisfas. ¶ Ad secundū q; ista solutio non eneruat ppositū meū. Nec em (eret disputatio) ego induxi veritatē fuit falsitatem sed admonitionē illam a sapiente sacram non mortuus quoq; nulla fuisse utilitas. Immo constanter volo illam esse fuisse et futuram veritatem theologicā qua explicatur quo modo deus reliquerit hominem in manu consiliū sui ad bonum et ad malum 27. ¶ Ego tertio dico q; ista solutio non bene sonat in auribus meis. Nescio quid alij incident dicere cū belis tatione si seruus ille benedixerit quē tamen dñs cōmendat. alt. Intra in gaudiū domini tui. q; item sua eruditio facetur auctoritatē inducātā bene facere secundū conticēt sed nō secundū medullā quā exp̄ressit ista expositione. Ecce alia quinque non que ego lucratus sum sed gratia dei meū. Quidquid sit de expositione affirmativa p negatiū suscipio in hanc declarationē. Qsi seruus a dñs laudatus ab humilitate Apostoli non dissenserit. Ceterū sed et hec medullā meo suppeditātē instruto st̄em gratia dei cum seruo illo lucrata est. facile dat intelligi utrūsq; opatio q; pto cōnūscitur ex vocula associatua qui meū disp̄utat disputat operatur operatur vel non.

¶ Secundo dñs ille Viero: hoc paco sūlam recepit apostolicā. ait em sup illo pulma ad Chorinū: s. Abundantius 27. dicit. b. Viero nec se sine gratia in Enā:

A ij

Sophistica circumductio

cello labore ne cōtra id qd̄ superius dixerat sibi aliquid dare videret. Nec grā
line se ut liberū seruaret arb: testis est agerissimus, et sacre scripture luculentus
interpres et ḡfaz laborasse et apostoli. q̄re ub: arb:sua nō fruſtrā acutitate.
¶ Ad quartū dixit se Eckius responsurū postero die qm̄ hora tam erat adiect
Carosta: hac ratione se obmisſisse auctoritates e sacris non adductas quia ſe
quenti die locus augmentandi ſibi debebat. Respondit Eckius n̄i ſi ſe
cerer, ſe abſtūrū vīctum.

¶ Eviij. Junij. hora. 7. antemeridiana
¶ Dominus docto: Eckius admittit q̄ Carolostadii respondeat.

Responsio Carolostadii.

¶ Ad primū respondeo q̄ aduerbiū non, et lectorē ad prius dicta remitto ceterq̄
q̄ dñs Eckius de auctoritate Ecclesiast: 15. que est ſi volueris mandata cōſer
vare. Cōſernabunt te, plerach inculcat, elegans reſponſio eſt apud August:
de ḡfa et lib: arb:c. 15. per gratiā (inquit) ſit tam magna voluntas ut poſit
implere diuina mādata que voluerit. Ad hoc em̄ valet qd̄ ſcriptū eſt. Si volu
eris cōſernabitis mandata. et. c. 16. deniq̄ ait idem August: ipſe idem qui dixit

Ecclesiastici

Si volueris conſervabitis mandata in eodem lib:o. c. 22. dicit Quis dabit oſ
meo Custodiā et ſing labia mea ſignaculū certū. Ne forte cadiam ab eo et ligua
mea perdat me. Cum ḡ verū ſit q̄ dixit ſi volueris cōſervabitis mandata, quare
nam querit oſ ſuo dari custodiā. Et paulo inferius idē August: ait ſi volueris
conſervabitis mandata certum eſt nos mandata ſeruare ſi volumus ſed quia
preparat voluntas a dñō ab illo petendū eſt ut velim⁹, quātū ſufficit ut vo
lendo faciamus, certum eſt nos velle cum volumus ſed illa facit ut velim⁹ bo
num de quo dictum eſt a dñō gressu boſ dirigen⁹ et viam eius voler. Psal: 36
Qui opatur in nobis velle et operari p̄ bona voluntate Phillip: 2. peruidet
ergo diligenter dñs Doctor cum deus inſpirat bonum vele bonūq̄ opari. Ne
ub: arb: malis ſcripturaz glossis precipiter et hominib⁹ adhuc rudibus non
in lege christi formatis ſuperbie tumore p̄ ſcienția theoloſica inculcat. Ego
quātē dico Christū p̄ pte veniſſe ut lib: arb: diabolō mancipatiū e ſanciū
eius eriperet. Ob id nimtrū Christus qui petim̄ nō noui factus eſt petim̄ vt nos
efficeremur iuſtitia dei in deo. Qd̄ Paulus dicit. 2. Cor: 5. quoniam lib: arb:
nūllam iuſtitiam facere potest niſi Ch: illus assumat prius peccata lib: arb:
et ipsum transferat in regnū lucis ut ſit ſolus Ch: illus bonus in bonis. In iuſtiti
ſicatis iuſtus, ſanctificatio in ſanctificatis et in redemptis redemptio. Ne quī ſi
ptam gloriā ſuam querere audeat qd̄ Paulus. 1. ad Cor: 1. ſcribit dicens Ex
ipſo aut̄ vos eſtis in Christo. Iesu qui factus eſt nobis ſapientia a deo et iuſtitia
et ſanctificatio et redemptio ut velim⁹ ſcriptū eſt qui gloriatur in dñō glorie
H̄ieremie. 9. hec eſt vera theoloſoz ſcienția nūl ſcire niſi Ch: illi virtutem et
noſtrā iuſtitiaſē. tunc em̄ recte vītus in iuſtitiate pſicitur. Et ſola grātia
nobis ſufficit. 2. Cor: 12. Poſtemo auctoritas ſi volueris non habevi
bāram ſacramēntū qd̄ ceſſauit.

¶ Ad ſecundū de mutatione veritatis dico q̄ dñs. Doct: diuerticula querit et
me inſtituit aliorū trahere quo ſe cauſamq̄ ſuam in cunctis recōdere et laſ
tebus tegere queat. ſatis em̄ dixi q̄ grātia extendit manū confiſiū noſtrā ad bo
num. Ipſe aut̄ nulla auctoritate eadem verba ſeptiſ regerit.

¶ Ad tertiu quādō egregius dñs. Doct: dicit ſibi diſplicere et auribus ſite eſſe
moleſtū qd̄ dixi de ſeruo respōdente. Ecce dñe alia quinq̄ ſuperlucrat⁹ ſum r̄c.
Reſpondeo nec me ex defunto r̄ſolue qd̄ aures ledat. Nec ad p̄poſitum noſtrū
buſiſmōi ambiguitas p̄tinet. vellem tamē q̄ dñs Eckius accuratius loquen
tiū pſonas diſpiceret et qd̄ August: ad D: osiū c. 9. admonet diligenter atten
deret. quis in ſacris literis loquatur q̄ aut̄ obſtrepit de expoſitione affirmatiſ
per negatiuā. Dea nūl refert niſi q̄ illuſmodi obleſionēs tractatouſ: expoſ